

СОЦІАЛЬНА ЗВІТНІСТЬ У СИСТЕМІ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МЕНЕДЖМЕНТУ

SOCIAL REPORTING IN THE ACCOUNTING AND ANALYTICAL PROVISION OF MANAGEMENT

Статтю присвячено актуальним питанням висвітлення сутності та призначення соціальної звітності суб'єктів господарювання. Систематизація визначень дала змогу окреслити її ключові елементи, мету, завдання та функції у формуванні релевантного інформаційно-аналітичного забезпечення для прийняття ефективних соціально-економічних рішень. Сформовано систему основних принципів соціальної звітності виходячи з основ ідентифікації принципів фінансової, управлінської та інтегрованої звітності.

Ключові слова: соціально відповідальна діяльність, інформаційні запити, соціальна звітність, функції, завдання, принципи соціальної звітності.

Статья посвящена актуальным вопросам освещения сущности и назначения социальной отчетности субъектов предпринимательской деятельности. Систематизация определений позволила очертить ее ключевые элементы, цели, задачи и функции в формировании релевантного информа-

ционно-аналитического обеспечения для принятия эффективных социально-экономических решений. Сформирована система основных принципов социальной отчетности исходя из основ идентификации принципов финансовой, управленческой и интегрированной отчетности.

Ключевые слова: социально ответственная деятельность, информационные запросы, социальная отчетность, функции, задачи, принципы социальной отчетности.

The article is devoted to actual issues of coverage of the essence and purpose of social reporting of economic entities. Systematization of definitions allowed defining its key elements, purpose, tasks and functions in the formation of relevant informational-analytical provision for the adoption of effective socio-economic decisions. The system of basic principles of social reporting is formed based on the identification of principles of financial, managerial and integrated reporting.

Key words: socially-responsible activity, information requests, social reporting, functions, tasks, principles of social reporting.

УДК 657.37

Харченко І.М.

магістр

Українська академія банківської справи
Сумського державного університету

Овчарова Н.В.

к.е.н., старший викладач

кафедри бухгалтерського обліку
та оподаткування

Українська академія банківської справи
Сумського державного університету

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку українського суспільства, зважаючи на впровадження концепції сталого розвитку, суб'єкти господарювання постали перед необхідністю здійснення соціально відповідальної діяльності, спрямованої на ефективне стратегічне управління підприємством у контексті задоволення інтересів усіх груп зацікавлених осіб на взаємовигідних умовах для досягнення економічних і соціальних результатів. Упровадження соціально відповідальної діяльності дає можливість суб'єкту господарювання забезпечити собі додаткові конкурентні переваги, сформувані позитивний соціальний імідж, підвищити ділову репутацію та створити передумови зростання вартості бізнесу. Зміна концепції діяльності зумовлює необхідність формування нових методичних підходів, спрямованих на відображення соціальних наслідків прийняття управлінських рішень та розроблення ефективного обліково-аналітичного забезпечення для задоволення зростаючих інформаційних потреб.

Одним з інструментів відображення ведення соціально відповідальної діяльності й оприлюднення її зацікавленим сторонам є соціальна звітність. Необхідність дослідження основних аспектів соціальної звітності зумовлена тим, що сформована практика ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової, статистичної звітності не дає змоги отримати достовірні, повні, точні та релевантні дані щодо соціально відповідальної діяльності суб'єкта господарювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Дослідженню проблем формування та реалізації соціальної звітності підприємств присвячено роботи таких провідних науковців і практиків, як: О. Алігаджієва, К. Басу, А. Белкайо, Р. Грей, Д. Коллісон, Дж. Беббінгтон, Д. Оуен, С. Адамс, М. Краснова, М.Р. Метьюс, М.Х.Б. Перера, Я. Соколов, І. Жиглей, Ж. Богданова, О. Герасименко, С. Кузнєцова, С. Левицька. Значна увага в роботах приділяється переважно визначенню ролі соціальної звітності як інструменту управління людським капіталом (Т.В. Давидюк), вивченню окремих показників звітності за GRI (В.А. Дерій, М.В. Дерій), аналізу нормативного регулювання та форм соціальної звітності (І.В. Годнюк, Н.В. Семенишена), дослідженню соціального обліку як одного з основних етапів соціального аудиту організації (Н.Р. Груздева). Українські компанії поступово долучаються до процесів складання соціальної звітності. В Україні соціальну звітність складає невелика група компаній: «Монделіс Україна», КПМГ, «Нібулон», група «Рабен», Lifecell, «Оболонь» та ін. Отже, питання щодо розроблення та формування підприємствами соціальної звітності як інструменту підвищення ефективності управління підприємствами сьогодні залишається відкритим у вітчизняній обліковій теорії. Зокрема, додаткового дослідження потребують визначення системи ключових принципів формування соціальної звітності.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження концептуальних засад соціальної звіт-

ності, аналіз її основних елементів та визначення принципів формування соціальної звітності суб'єктів господарювання.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Аналіз концептуальної основи соціальної звітності варто розпочинати з вивчення стандартів та нормативних документів, що стосуються формування соціальної звітності. Сьогодні у світовій практиці найбільшого поширення набули чотири ключових стандарти щодо ведення соціальної звітності:

- «Директиви глобальної звітності» (GRI – Global Reporting Initiative) включає три основні складники: економіку підприємства, його соціальну й екологічну політику. Стандарти GRI спрямовані на гармонізацію звітності про соціально активну діяльність, що дає змогу порівнювати соціальні звіти різних компаній.

- «Відповідальність 1000» (Accountability 1000, AA1000) спрямований на впорядкування соціальних ініціатив компанії й підвищення їхньої ефективності. Він має на меті реорганізувати діяльність підприємства згідно з принципами корпоративної соціальної відповідальності.

- ISO 26000 «Керівництво з соціальної відповідальності» корисний для підприємств будь-якого розміру та організаційно-правової форми. ISO 26000 призначений для добровільного застосування, тому не підходить для цілей сертифікації.

- Стандарт «Соціальна відповідальність» SA 8000 акцентує увагу на трудових відносинах, установлює норми відповідальності роботодавця у сфері умов праці. SA 8000 не охоплює питання допомоги місцевим громадам, етичних норм ділової практики.

В Європі також розповсюджені такі стандарти, норми та принципи, як: Accounting SASB – стандарт із бухгалтерському обліку (Sustainability Standards Board), Європейські директиви (EU-Directive), що стосуються питань соціальної активності, Керівні принципи для багатонаціональних компаній (OECD) [5; 13].

В умовах багатоваріантності стандартів до формування структури та складу соціальної звітності, відсутності в Україні нормативного документу, який надав би чітке визначення категоріям «соціальна звітність підприємства», «соціальний звіт», важливо дослідити підходи до розкриття сутності соціальної звітності. Здійснення цього аналізу дасть змогу не лише розкрити її економічний зміст, а й визначити її роль та значення в забезпеченні сталого розвитку суб'єкта господарювання (табл. 1).

Проведений аналіз джерел дає змогу зробити висновок про відсутність єдиного підходу до визначення соціальної звітності. Систематизація наведених у табл. 1 визначень дала змогу виділити декілька підходів до розкриття її економічної сутності: документальний, інструментальний, процесний та системний.

Використання дефініцій соціальної звітності в межах лише одного підходу не розкриває повністю сутність категорії «соціальна звітність». У сукупності окреслені підходи дають змогу визначити її як:

- механізм, дія якого проявляється через формалізацію стратегії і тактики політики у сфері соціально відповідального бізнесу шляхом формування системи показників його економічного та соціального розвитку чи конкретних заходів його реалізації;

- інструмент соціальної відповідальності бізнесу, що призначений для інформаційного забезпечення процесу управління, оцінки ризиків бізнесу та діяльності підприємства з боку акціонерів, інвесторів та громадськості;

- документ, зміст якого представляє інформацію у певному наборі фактичних (історичних) та оціночних (розрахункових) показників, що відображають соціальні наслідки прийнятих компанією соціально-економічних рішень;

- процес підготовки та представлення фінансової та нефінансової інформації у вигляді відповідних форм, адаптації облікової системи, що дає змогу систематизувати дані, враховуючи потреби внутрішнього управління та запити інших стейкхолдерів.

При цьому зміст соціальної звітності має бути достатнім для характеристики результатів зовнішньої і внутрішньої соціально відповідальної діяльності підприємства, ефективності реалізації стратегії підприємства. Вона повинна розглядатися керівництвом як інформаційна база для прийняття стратегічних управлінських рішень, спрямованих на підтримку довгострокової конкурентоспроможності підприємства, як інструмент гармонізації економічних і соціальних інтересів бізнесу і суспільства. Отже, метою складання соціальної звітності є надання користувачам повної, правдивої та неупередженої інформації про соціально-економічні результати діяльності для прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

Реалізація означеної мети потребує вирішення комплексу поточних завдань, серед яких доцільно виділити:

- забезпечення одержання оперативної та якісної інформації;

- забезпечення виконання інформаційних запитів зацікавлених сторін;

- забезпечення швидкого огляду соціально активної діяльності;

- створення умов для виявлення наявних соціально-економічних ризиків;

- інформування про ефективність ведення соціально активної діяльності;

- надання внутрішнім та зовнішнім користувачам інформації для прийняття стратегічних соціально-економічних рішень;

Визначення сутності категорії «соціальна звітність»

Автор, джерело	Визначення
Документальний підхід	
Т.В. Давидюк [3]	Соціальний звіт – це документ, що відображає політику, стратегію і практику компанії в сфері КСО.
Н.Р. Груздева [2]	Соціальний звіт – це добровільно підготовлений документ, що об'єктивно відображає достовірну інформацію про ефективність управління організацією.
І.Е. Лошкарьова [10]	Соціальна звітність – це нефінансова звітність фірм, що включає інформацію про проведення економічним суб'єктом соціальних програм, націлених на підтримку соціально незахищених верств населення, заходи підвищення екологічної безпеки, а також допомогу соціально орієнтованим організаціям й іншу благодійну діяльність.
В. Воробей [1]	Соціальна (нефінансова) звітність – це документально оформлена сукупність даних організації, що відображає середовище її існування, принципи та методи співпраці з групами впливу, результати діяльності компанії в економічній, соціальній та екологічній сферах.
Інструментальний підхід	
Соціальний звіт «Віди груп» [17]	Соціальний звіт – публічний інструмент соціальної відповідальності бізнесу, що призначений для інформування стейкхолдерів про спосіб компанії досягати визначених стратегічними планами цілей щодо її розвитку, соціального добробуту та екологічної стабільності, що дає змогу ефективно оцінювати ризики бізнесу (зокрема, довгострокові) та є важливим чинником оцінки діяльності компаній із боку акціонерів, інвесторів та громадськості.
Є.В. Ільчюва [6]	Корпоративний соціальний звіт – це інструмент гармонізації економічних, екологічних і соціальних інтересів бізнесу і суспільства; публічний інструмент інформування акціонерів, співробітників, партнерів, клієнтів і всього суспільства про те, як й якими темпами компанія реалізує цілі, закладені в стратегічних планах, щодо економічної стійкості, соціального добробуту і екологічної стабільності.
І.Е. Лошкарьова [10]	Соціальна звітність – це публічний інструмент інформування акціонерів, співробітників, партнерів, клієнтів та інших користувачів про заходи виконання соціальної відповідальності.
Процесний підхід	
О.В. Юрченко [19]	Соціальна звітність – процес підготовки та представлення зацікавленим сторонам і суспільству інформації, що відображає соціальні й екологічні наслідки ухвалюваних компанією економічних рішень.
В.А. Дерій, М.В. Дерій [4]	Нефінансова (соціальна) звітність – це звітність підприємств, що базується на показниках його економічного, екологічного або соціального розвитку чи конкретних заходів такого ж спрямування.
Системний підхід	
В.Я. Горфинкель [18]	Соціальний звіт підприємства – це не просто звіт кількісних й якісних показників його громадської діяльності, а складна система інформації, що відбиває не тільки благодійні та спонсорські програми підприємства, а й будь-які інші соціально значущі аспекти його діяльності, які можуть спричинити суттєві наслідки для самого підприємства, споживачів його продукції, акціонерів, державних органів, контрагентів або будь-яких інших пов'язаних із ним груп суспільства.
Соціальність відповідальних [16]	Соціальний звіт дає змогу систематизувати все те, що компанія зробила за рік, зібрати воедино всі документи і відкрити зворотний зв'язок із зацікавленими сторонами.

Джерело: сформовано авторами

– оперативний контроль над веденням соціально активної діяльності.

Саме за таких умов соціальна звітність сприятиме підвищенню довіри до підприємства, забезпеченню формування позитивного іміджу, створенню сприятливого соціального середовища для бізнесу, зміцненню довіри інвесторів, підвищенню лояльності до підприємства з боку державних органів та органів місцевого самоврядування.

Досягнення мети та завдань можливе за умови реалізації соціальною звітністю її функцій. Проведені дослідження дали змогу відокремити основні функції соціальної звітності: інформаційну, аналітичну, комунікативну, функцію зворотного зв'язку,

планову, стратегічну, стимулюючу, оціночну, контролю та моніторингу.

Соціальна звітність створює умови для зростання вартості бізнесу, тому що розкриває можливість підприємства провадити соціально активну діяльність та бути конкурентоспроможним. Разом із цим упровадження соціальної звітності характеризується низкою проблем. Так, Т.В. Давидюк [3] та інші науковці [15; 12] серед таких проблем віділяють:

- прихованість реальних відносин між підприємствами і суспільством;
- недостатню соціальну активність;
- наявність значного шкідливого соціального впливу;

- нестачу інформації про соціальний складник діяльності фірми;
- відсутність необхідного досвіду у складанні соціальної звітності.

Варто додати, що проблемами також є відсутність загальних методичних рекомендацій для складання соціального звіту; наявна інформаційна система на підприємствах забезпечує збирання і накопичення інформації лише для задоволення потреб бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності; впровадження соціальної звітності потребує залучення додаткових кваліфікованих кадрів або вивільнення від поточної роботи працівників; необхідність додаткових витрат на впровадження соціальної звітності.

Формування соціальної звітності, розкриття інформації про соціально відповідальну діяльність супроводжуються цілою низкою ризиків, пов'язаних із неправильною інтерпретацією інформації щодо соціально активної діяльності, ненавмисним розкриттям конфіденційної інформації, недостатніми ресурсами для її регулярного формування, неотриманням бажаного результату від складання звітності про соціальну діяльність, що також створює перешкоди до її запровадження.

Для забезпечення мінімізації означених ризиків, досягнення якісних характеристик інформації, що надається у соціальній звітності, необхідно визначити комплекс певних принципів, яких варто дотримуватися у процесі здійснення облікових процедур та складання звітності.

Досліджуючи принципи формування соціальної звітності, будемо враховувати те, що соціальна звітність базується на даних, сформованих у системі фінансового обліку, та є вагомим складником внутрішньої управлінської та нефінансової звітності. Отже, принципи соціальної звітності вважаємо за доцільне розглядати виходячи з принципів фінансової, управлінської та інтегрованої звітності.

Відповідно до Міжнародного стандарту з інтегрованої звітності, підготовка інтегрованого звіту та формування інформаційного забезпечення враховує такі принципи: стратегічної спрямованості та орієнтації на майбутнє; зв'язності інформації; суттєвості та стислості; повноти та надійності; постійності та співставності; реагування та залучення зацікавлених осіб [11].

Принципи Глобальної ініціативи щодо звітності: відкритості, верифікації, повноти, значимості, точності, об'єктивності, зіставлення, зацікавлених сторін, контексту сталого розвитку, ясності, вчасності та регулярності лише частково відрізняються від принципів фінансової звітності, чітко визначених національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку [7].

Склад принципів фінансової звітності регламентовано. Так, у Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» [14] наведено

десять принципів бухгалтерського обліку та фінансової звітності: автономності (підприємство є юридичною особою, тому відокремлене від власників майном і зобов'язаннями); безперервної діяльності (припускається, що діяльність підприємства триватиме надалі); обачності (запобігання заниженню оцінки зобов'язань та витрат і завищенню оцінки активів та доходів); послідовності (постійне застосування вибраної підприємством облікової політики); періодичності (діяльність підприємства розподіляється на певні періоди часу); превалювання сутності над формою (операції обліковуються відповідно до їх сутності, а не юридичної форми); нарахування та відповідності доходів та витрат (відображення доходів і витрат у момент їх виникнення незалежно від отримання коштів); історичної (фактичної) собівартості (оцінка активів за витратами на їх виробництво та придбання); єдиного грошового вимірника (всі операції вимірюються та узагальнюються в єдиній грошовій одиниці); повного висвітлення (у звітності повинна міститися вся інформація про фактичні та потенційні наслідки операцій).

Зважаючи на нерегламентованість ведення управлінського обліку і звітності, розглянемо основні принципи, що аналізуються та пропонуються науковцями. Досліджуючи принципи управлінської звітності, зазначимо, що серед науковців відсутній єдиний підхід як до визначення їх складу, так і до їх подальшого групування. Так, В.І. Кузь, В.С. Кравчук виділяли принципи релевантності, оперативності, адресності, достатності, аналітичності, зрозумілості, достовірності та співставності [9].

М.В. Корягін та П.О. Куцик зазначають, що всі принципи залежно від суб'єкта організації і суб'єкта ведення внутрішньогосподарського обліку поділяються на: принципи організації внутрішньої управлінської звітності (суттєвість, гнучкість, адаптованість до автоматизації, багатоступінчастість звітності до рівня управління, актуальність) та принципи формування і оприлюднення внутрішньої управлінської звітності (зрозумілість, прозорість, надійність, конфіденційність) [8].

Досить виваженим є підхід до визначення принципів формування внутрішньогосподарської (управлінської) звітності, запропонований І. Слободняком, який згрупував принципи в розрізі трьох груп: принципи, що визначають теоретичну основу управлінської звітності, принципи, що визначають склад і структуру, та принципи, що визначають порядок складання управлінської звітності [20].

Систематизація означених підходів з урахуванням особливих характеристик соціальної звітності дає змогу відокремити такі її принципи.

Перший блок формують принципи, що відображають теоретичну основу соціальної звітності: системності, науковості, кількісної оцінки, обачності, автономності. Обачність передбачає

Рис. 1. Принципи соціальної звітності

Джерело: авторська розробка

застосування методів оцінки, що запобігають заниженню оцінки соціальних зобов'язань і соціальних витрат. Автономність – у соціальній звітності не повинні відображатися соціальні витрати та зобов'язання власників підприємства. Принцип системності передбачає формування інформаційної системи для складання соціальної звітності.

Наступний блок – принципи, що визначають склад і структуру соціальної звітності: корисності, достатності, стислості, суттєвості, прозорості, економічності, зрозумілості, наочності, аналітичності, надійності, можливості зіставлення, індивідуальності, інтерактивності, орієнтації на майбутнє, стратегічної спрямованості, значимості.

Принцип економічності передбачає, що витрати, понесені на складання соціального звіту, не мають бути вищими, ніж отримані доходи від використання концепції соціальної звітності. Якісним критерієм соціальної звітності є принцип надійності. Соціальні аспекти життя фірми не завжди можна точно оцінити. Але неточність цих даних не має впливати на обґрунтованість рішень. Соціальна звітність компанії має бути порівняною, мати можливість її зіставити за різні роки складання. Звіт має бути зрозумілим та корисним для прийняття рішень користувачами. Інформація, наведена у звіті, має бути достатньою для прийняття економічних та соціальних рішень. Соціальний звіт має бути привабливим для користувача, вміщувати схеми, графіки, таблиці, що полегшує сприйняття інформації.

Третій блок принципів соціальної звітності включає такі принципи, як достовірність, незалежність, адресність, послідовність, своєчасність

і оперативність, інтегрована інформаційна база, професійне судження, безперервність і періодичність, нейтральність та верифікації.

Соціальний звіт має бути адресним та відповідати на запити основних груп стейкхолдерів. Соціальна звітність повинна бути стратегічно спрямованою та відображати пріоритети діяльності підприємства. Дані, включені до соціального звіту, мають бути реальними, прозорими, достовірними та документально підтвердженими. Верифікований соціальний звіт може бути перевірений за допомогою внутрішнього аудиту, зовнішнього оцінювання. Інформація, відображена у звітності, повинна бути суттєвою і впливати на прийняття рішень користувачами звітності. Послідовність – застосування із року в рік обраної облікової політики в частині соціальної складової. Звітність необхідно складати своєчасно, відповідно до затвердженого графіку, щоб стейкхолдери мали можливість вчасно реагувати на зміни в компанії і приймати ефективні рішення. Щоб визначити перелік важливих питань для розкриття у соціальному звіті та послідовного поліпшення його, корисно залучати до обговорення зацікавлених сторін.

У загальному вигляді концептуальні основи соціальної звітності наведено на рис. 2.

Висновки з проведеного дослідження. Таким чином, посилення тенденцій до ведення соціально відповідального бізнесу зумовлює необхідність сполучення традиційної методологічної концепції бухгалтерського обліку із соціальною проблематикою, формування та розвитку соціальної звітності, що відображає не лише показники фінансового розвитку, а й основні соціально-екологічні аспекти

Рис. 2. Концептуальні засади соціальної звітності

Джерело: авторська розробка

діяльності суб'єкта господарювання. Соціальна звітність – це передусім система накопичення та узагальнення взаємопов'язаних якісних та кількісних показників соціально активної діяльності, що відображає використання підприємством соціальних програм, проведення соціальних заходів, участь компанії у житті суспільства для прийняття управлінських рішень, задоволення інформаційних потреб зацікавлених сторін і створення позитивного іміджу фірми, для отримання додаткових конкурентних переваг. Для забезпечення досягнення якісних характеристик вона повинна базуватися на комплексі певних принципів, що визначають її структуру, зміст та порядок складання.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Воробей В. Соціальна звітність: стан та перспективи. Матеріали Зборів мережі Глобального договору ООН (16 грудня 2009 р.). К., 2009. 11 с.
2. Груздева Н.Р. Социальный отчет как один из основных этапов социального аудита организации. URL: naukovedenie.ru/PDF/27evn313.pdf.
3. Давидюк Т.В. Социальная отчетность в Украине как инструмент управления человеческим капиталом. Міжнародний збірник наукових праць Жито-

мирського державного технологічного університету. 2011. № 3(21). С. 96–101.

4. Дерій В.А., Дерій М.В. Облікові та аналітичні компоненти нефінансової звітності та їх роль в економічній системі. Збірник наукових праць Вінницького національного аграрного університету. Серія «Економічні науки». 2014. Вип. 2(88). С. 95–103.

5. Директиви Европейського Союзу EU-Directive. URL: http://ec.europa.eu/eu_law/introduction/what_directive_en.htm.

6. Ильичева Е.В. Корпоративный социальный отчет – инструмент гармонизации экономических, экологических и социальных интересов бизнеса и общества. Российское предпринимательство. 2007. Т. 8. № 10. С. 42–46.

7. Король С. Нефінансова звітність підприємства. Вісник КНТЕУ. 2011. № 6. С. 102–113.

8. Корягін М.В., Куцик П.О. Проблеми та перспективи розвитку бухгалтерської звітності: монографія. К.: Інтерсервіс, 2016. 276 с.

9. Кузь В.І., Кравчук В.С. Управлінська бухгалтерська звітність підприємства: принципи та підходи до формування. Бухгалтерський облік, аналіз, аудит. 2015. № 2(58). С. 188–197.

10. Лошкарева И.Э. Проблемы формирования социальной отчетности организациями Самарской области. Успехи современного естествознания. 2014. № 8. С. 132–134.

11. Международный стандарт интегрированной отчетности. URL: http://ir.org.ru/attachments/article/108/13-12-08-THE-INTERNATIONAL-IR-FRAMEWORK.docx_en-US_ru-RU.pdf.

12. Петрова А.Н. Сущность и назначение социальной отчетности. Экономические науки. 2011. № 83. С. 215–218.

13. Принципы OECD. URL: <http://www.oecd.org/ctp/transfer-pricing/>.

14. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=996-14>.

15. Снопко Ю. Н. Формирование финансовой отчетности социально активной фирмы. URL: <https://disser.spbu.ru/disser2/7/disser/Solovej.Dissert.pdf>.

16. Социальность ответственных. URL: <https://www.comnews.ru/standart/article/52616>.

17. Соціальний звіт «Віді груп». URL: http://www.vidi-autocity.com/upload/iblock/af9/work_so_2013_.pdf.

18. Экономика предприятия: учебник для вузов / под. ред. проф. В.Я. Горфинкеля, проф. В.А. Швандара; 3-е изд., перераб. и доп. М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2004. С. 26–49.

19. Юрченко О.В. Звітність у системі управління соціальними витратами. Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. 2011. № 2(14). С. 164–169.

20. Слободняк И.А. Формирование бухгалтерской управленческой отчетности коммерческой организации: автореф. дис. ... докт. экон. наук: 08.00.12 «Бухгалтерский учет, статистика». Иркутск, 2012. 38 с.

REFERENCES:

1. Vorobei, V. (2009). Sotsialna zvitnist: stan ta perspektivy/Materialy Zboriv merezhi Hlobalnogo Dohovoru OON (16 hrudnia 2009r.). K.: OON Ukraina.

2. Gruzdeva N.R. (2013) Sotsial'nyy otchet kak odin iz osnovnykh etapov sotsial'nogo audita organizatsii Available at: naukovedenie.ru/PDF/27evn313.pdf.

3. Davidiuk, T. V. (2011). Sotsial'naya otchetnost' v Ukraine kak instrument upravleniya chelovecheskim kapitalom. Mizhnarodniy zbirnik naukovikh prats' Zhitomir'skogo derzhavnogo tekhnologichnogo universitetu, 3(21), 96-101.

4. Derii, V. A., & Derii, M. V. (2014). Oblikovi ta analitychni komponenty nefinansovoi zvitnosti ta yikh rol v ekonomichnii systemi. Zbirnyk naukovykh prats Vinnytskoho natsionalnogo aharnoho universytetu. Ekonomichni nauky, (88), 95-103.

5. Direktivy Evropeyskogo Soyuzu EU-Directive Available at: http://ec.europa.eu/eu_law/introduction/what_directive_en.htm.

6. Il'icheva, E. V. (2007). Korporativnyy sotsial'nyy otchet-instrument garmonizatsii ekonomicheskikh, ekologicheskikh i sotsial'nykh interesov biznesa i obshchestva. Rossiyskoe predprinimatel'stvo, (10-1).

7. Korol, S. (2011). Nefinansova zvitnist pidpriemstva. Visnyk Kyivskoho natsionalnogo torhovelno-ekonomichnogo universytetu, (6), 102-113.

8. Koriahin, M. V., & Kutsyk, P. O. (2016). Problemy ta perspektivy rozvytku bukhhalterskoi zvitnosti.

9. Kuz, V. I., & Kravchuk, V. S. (2015). Upravlinska bukhhalterska zvitnist pidpriemstva: pryntsyepy ta pidkhody do formuvannya. Visnyk Chernivetskoho torhovelno-ekonomichnogo instytutu. Ekonomichni nauky, (2), 188-197.

10. Loshkareva, I. E. (2014). Problemy formirovaniya sotsial'noy otchetnosti organizatsiyami Samarskoy oblasti. Mezhdunarodnyy zhurnal eksperimental'nogo obrazovaniya, (6-1), 117-119.

11. Mezhdunarodnyy standart integrirovannoy otchetnosti Available at: http://ir.org.ru/attachments/article/108/13-12-08-THE-INTERNATIONAL-IR-FRAMEWORK.docx_en-US_ru-RU.pdf.

12. Petrova, A. N. (2011). Sushchnost' i naznachenie sotsial'noy otchetnosti. Ekonomicheskije nauki, (83), 215-218.

13. Printsipi OECD Available at: <http://www.oecd.org/ctp/transfer-pricing/>.

14. Pro bukhhalterskyi oblik ta finansovu zvitnist v Ukraini: Zakon Ukrainy Available at: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=996-14>.

15. Snopok, Yu. N. (2014). Formirovanie finansovoy otchetnosti sotsial'no aktivnoy firmy. Available at: <https://disser.spbu.ru/disser2/7/disser/Solovej.Dissert.pdf>.

16. Sotsial'nost' otvetstvennykh Available at: <https://www.comnews.ru/standart/article/52616>.

17. Sotsialnyi zvit «Vidi hrup» Available at: http://www.vidi-autocity.com/upload/iblock/af9/work_so_2013_.pdf

18. Avrashkov, L. Ya., Adamchuk, V. V., & Antonova, O. V. (1998). Ekonomika predpriyatiya: Uchebnyk dlya vuzov/pod. red. Prof. VYa Gorfinkelya, prof. VA Shvandara. -2-e izd. Pererab. I dop. M.: Banki i birzhi, YuNITI.

19. Yurchenko O.V. (2011). Zvitnist u systemi upravlinnia sotsialnyimi vytratamy. Visnyk Berdianskoho universytetu menedzhmentu i biznesu: nauk.-ekon.zhurn, (14), 164-169.

20. Slobodnyak, I. A. (2012). Formirovanie bukhhalterskoy upravlencheskoy otchetnosti kommercheskoy organizatsii: teoriya, metodologiya, praktika (Doctoral dissertation, Avtoref. dis. na soisk. uch. stepeni d. e. n.(FGBOU VPO «Baykal'skiy gos. Un-tet ekonomiki i prava, 2012.–28 s).

Kharchenko I.M. Graduate Student,
Ukrainian Academy of Banking,
Sumy State University**Ovcharova N.V.**Candidate of Economic Sciences,
Senior Instructor at Department of Accounting and Taxation,
Ukrainian Academy of Banking,
Sumy State University**SOCIAL REPORTING IN THE ACCOUNTING AND ANALYTICAL PROVISION OF MANAGEMENT**

Social reporting is one of the tools to demonstrate the effectiveness of socially responsible activities and make its results publicly available to stakeholders. This article is devoted to the detailed consideration of the essence of social reporting, the allocation of problems, risks, and benefits from the implementation of the concept of social reporting.

In Ukraine, today there is no standard-setting document that gives a clear definition of the categories “social reporting of enterprises”, “social report”. Therefore, we considered the definition of the above categories in different sources and grouped them according to approaches.

Also, the article identifies the problems of introducing social reporting at enterprises. But despite the problems, using social reporting gives opportunities to get some benefits. For receiving benefits from the implementation of social reporting, the company must ensure the fulfilment of the functions and tasks of the social reporting, compliance with the purpose of its compilation and based on the principles. The purpose of social reporting includes the vision that the firm plans to obtain in the future from its implementation and use. Social reporting has to perform a variety of functions to achieve the goal. In turn, in order for social reporting to perform its functions and to be able to create conditions for achieving the goal, it is necessary for it to perform current tasks – solve the problem situations.

The construction of social reporting should be based on principles. In the article, the principles of social reporting were divided into three blocks: the principles of financial, managerial, and integrated reporting, which are fundamental to social reporting, and their essence and meaning were disclosed.

Determining the purpose of compiling social reporting, ensuring the implementation of functions and tasks, adherence to the principles will provide specified and structured ideas about the socio-active business activity, including those aspects that are not quantifiable measurement.